

Husovo upálení v tzv. Spiezer Chronik z roku 1486.

3/ Životní pouť mistra Jana Husa

3/12

„TYTO SEM KNIEŽKY NAPSAL...“ PUTOVÁNÍ DÍLA JANA HUSA Z 15. DO 21. STOLETÍ.

Vyhnanství na venkově pro Husa neznamenal ustání v práci. V Žatci a později na Kozím hrádku, kde prožíval začátek svého exilu, se věnoval literární činnosti a kázal pod širým nebem. Po krátkém a tajném pobytu v Praze, přesídlil do městského paláce v Sezimově Ústí, v červenci 1414 do Rakovníka či na Krakovec. Zde se rozhodl, že se koncilu v Kostnici zúčastní a obhájí na veřejném slyšení své učení. Koncil byl svolán do jihoněmecké Kostnice (Konstanz) na listopad 1414 a měl řešit dlouholetý rozkol v církvi a papežské schizma.

Hus 11. října 1414 odchází z hradu Krakovce v doprovodu Václava z Dubé, Jindřicha Lacemboka z Chlumu, jeho synovce Jana Kepky z Chlumu, písaře Petra z Mladoňovic, mistra Jana Kardinála z Rejnštejna. Kromě jezdců na koních skupinu doprovázely ještě dva vozy, jeden se zásobami a zavazadly, druhý naplněný knihami pro potřebu Husovy obhajoby. Do Kostnice dorazila družina 4. listopadu 1414.

28. listopadu 1414 byl Hus vyzván kardinály k účasti na jednání, poté byl zadržen a vězněn na několika místech. Nejdříve v kobce dominikánského kláštera na ostrově na Bodamském jezeře, pak v tvrzi kostnického biskupa v Gottliebenu. Když Husa odváželi na jednání koncilu do Kostnice, tak ho v tomto vězení vystřídal sesazený papež Jan XXIII.

Husovo slyšení se konalo 5., 7. a 8. června 1415 v refektáři františkánského kláštera. Před projednáváním Husovy kauzy koncil odsoudil Wyclifovo dílo jako kacířské. Proti Husovi byly vybrány články ze spisů *O církvi*, *Proti Páleči* a *Proti Stanislavovi*. 15. června koncil zakázal přijímání večeře Páně pod obojím způsobem laikům, které v Čechách propagoval Jakoubek ze Stříbra (asi 1375–1429), 18. a 23. června byly zavrženy všechny latinské i české Husovy spisy. Hus v žaláři očekával rozsudek. 5. července navštívilo Husa v cele mnoho jeho přátel, ale také představitelů koncilu, kteří ho nabádali k odvolání.

V kostnické katedrále byl Hus 6. července 1415 odsouzen, na hlavu mu byla nasazena papírová koruna s vyobrazenými čerty a s latinským nápisem, že je kacíř. Byl vyveden před kostnické hradby, kde byla již postavena hranice. Hus se po celou cestu modlil a zpíval nábožné písně. Zpověď odmítl, ale chtěl německy promluvit k přihlížejícím, což mu nebylo umožněno. Následně byl přivázán k dřevěnému kůlu na hranici a vybídnut falckrabětem Ludvíkem, aby si zachránil život odvoláním svého učení. Podle Petra z Mladoňovic Hus pronesl: „V té pravdě evangelia, kterou jsem psal, učil a kázal ze slov a výkladů svatých doktorů, dnes vesele chci zemřít.“ Falckrabě dal pokyn k zažehnutí hranice. Den nato byl popel naložen na káru a vysypán do vod Rýna.

Husův kámen v Kostnici označuje dle tradice místo, kde byli Hus a Jeroným upálení.

Dominikánský klášter v Kostnici, kde byl Hus vězněn.